

великитѣ истини, но и величественнитѣ парадокси, какъвто бѣше Холскевия. Вселенната безъ любовъ! човѣкътъ безъ сърце! отнетъ идеала на религията — на великата религия на *Любите другъ друга!* — животътъ прѣобърънатъ на една монотонна Сахара — има ли нѣщо по-зашеметително, по-свѣтоломно?

Кардашевъ слабо и рѣдко възражаваше на Холски; за него бѣше интересно не да каже онова, което всѣки би казалъ на Холски, но да слуша онова, което никой не мисли — една блѣноуплашна утопия, подрѣпвана съ една чудесна и безподобна смѣсъ отъ здравомислие и софистика...

XXIV

Поради вихрушката.

Бесѣдата траеше вече часъ и повече. Двамата приятели неусѣвно бѣха се повърнали по поляната на Княжевското шосе и продължаваха разговора край акациитѣ. Холски бѣше прибѣгналъ до помощта на Христовото учение: „Любете!“ за да покрѣпи своето: „Необичайте!“ Той биде прѣсѣченъ на това си, до вртоломность смѣло, онитване отъ гърмежа на единъ пайтонъ.

Обърнахъ се и двамата и видѣхъ, че въ пайгона се разиграваше една странна сцена. Троица хора сѣдѣхъ тамъ, двамата на заднето мѣсто, другиятъ на прѣднето столче. Тези, който сѣдѣше на столчето, и другиятъ, който сѣдѣше на заднето мѣсто съ третия, държаха за ръцѣ и натискаха този послѣдниятъ, който гологлавъ, съ израмчено сетре, правше усилия, да стане, или да скокне отъ колата.

Тая нѣма борба въ пайгона привлече вниманието на цѣлия друмъ.

Единъ другъ пайтонъ се подаде. Оня, който сѣдѣше въ него, имаше лице твърдѣ прѣблѣднѣло, а погледътъ му